

Artikelarkiv Arvesølv 2012

Fra min barndom på Feden

af Viggo Andersen

Mit barndomshjem på nuværende Dræby Fedvej 526 havde oprindelig stråtag og bindingsværk. Længen langs vejen blev opført 1830, som beboelse og med plads til får, geder og nogle grise. Stuehuset er fra 1860 og ombygget i 1910 ifølge fars dagbog. Da far og mor blev gift i 1920, overtog de stedet efter farfar og farmor, der

Ejendommen Dræby Fedvej 526 før og efter ombygning

købte huset på Dræby Fedvej 1, hvor farfars lillebror Mads Laurits hidtil havde boet, og som var deres fødehjem. Deres far var skrædder, og samme fag havde Mads Laurits valgt, men han mente, der var bedre muligheder som skrædder i Rynkeby.

Viggos forældre, Karen og Peter, som nyforlovede, da Peter var gardehusar på Sjælland 1918.

Huset havde to lejligheder så der var lejefolk, en meget stor have med mange gode æbletræer og et udhus med vaskekedel og plads til meget brændsel. Det var opført i bindingsværk og med stråtag, meget solidt og velholdt. Det lå lige over for Elkærgård som det første hus på Fedvejen.

Men farfar blev aldrig bybo. Han savnede Feden og var derude hver dag. Fem år blev det til i Dræby, før han døde og blev begravet på Munkebo kirkegård. Bedste blev boende i huset i mange år, og min fars søster Dagmar flyttede ind hos hende og åbnede en systue. Hun syede i mange år for byens koner.

Min søster blev født den 13. april 1921 med hjælp fra jordemoderen i Bullerup og blev døbt Gudrun Elisabeth – en rigtig lille solstråle – skriver min far i sin dagbog. Året efter kom min bror den 26. august og fik navnet Kristian Thorkild. Det var, hvad der var planlagt, men sådan skulle det ikke være. På Grundlovsdagen den 5. juni 1926 ankom jeg. Det kunne min søster og bror fortælle om, for de blev sendt hen til naboerne, og da de kom hjem, lå der en vrælende unge ved siden af mor. Køn var han ikke, men det blev bedre med årene, sagde de.

Det år jeg blev født, flyttede mine bedsteforældre over til os fra Sjælland. Bedstefar var murermester, så han gik i gang med at skaffe mere plads. Huset blev udvidet med et par meter, grundmuret og med gule sten muret udenpå det gamle bindingsværk, og stråtaget blev udskiftet med røde teglsten. Og bedstefar og mormor fik deres lille stue, hvor der lige var plads til to senge, bord og stole og en lille kakkelovn, og der var indbygget klædeskab. Her boede mine bedsteforældre. Selvom vi spiste sammen i køkkenet, blandede de sig aldrig. Bedstefar hjalp naboerne, hvis der skulle en ny mur op, eller gården skulle kalkes. Han cyklede med sin lærredspose med murhammer, murske og spækbræt og vaterpasset blev bundet til cyklestangen. Cyklen havde ikke frihjul og var sjov for os børn at låne, en unge på hver pedal, og så gik det der-uda'.

Hele familien samlet til fotografering på trappestenen ca. 1930.

Hvert år tog mine bedsteforældre til Sjælland for at besøge familien i 4 dage, og vi børn skiftedes til at være med, altid en herlig ferie. I 1934 var det min tur, men under et besøg hos en morbror blev bedstefar syg og døde, han blev begravet på Fløng kirkegård. Vi savnede bedstefar meget, og hans gode historier fra hans tid som farende svend i Tyskland.

Men vi havde bedste og hendes lille stue. Der kunne vi altid søge trøst, når der var noget, der gik os imod. Så kom den lille blikdåse med kandis frem, eller hun stegte et æble på den lille kakkelovn. Det var guf. Og var der tid, spillede vi kort, "Sorte Per" eller "Gris".

Far og mor havde altid travlt i stalden om morgenen med at malke og fodre alle dyrene. Det var næsten altid bedstemor, der sørgede for at få os op, så vi fik vores havregrød og blev sendt i skole. Og hun strikkede strømper, vanter og halstørklæder til os.

Billedet af familien på trappen er et af de første, der er taget af os. Det er fra omkring 1930. Det er taget af en fotograf, der hed Metmann. Han kom hver sommer cyklende med sit fotoapparat og tilhørende treben. Så blev vi alle klædt i vores fineste stads, vandkæmmet og stillet op. Et andet billede viser hele familien samlet foran gangdøren. Læg mærke til, at jeg er helt hvidhåret. Sommerhår kaldte de andre det. Kristian og jeg er i korte bukser og lange strømper med dertil hørende knap i strømperne og strømpebånd. Det var vist mode dengang. Min søster havde lange fletninger, og hun hadede dem. Hun kom først af med dem, da hun skulle

Børnene med hver deres høne ca. 1932.

konfirmeres. Både mor og mormor havde langt hår. Det blev hver morgen flettet og rullet til en knude i nakken.

Min søster og broder blev konfirmeret i 1934-35 og kom efter et ophold på efterskole ud at tjene. Jeg blev konfirmeret d. 31. marts 1940. I vinteren 1940-41 var jeg også på efterskole, og derefter var jeg hjemme.

Om sommeren havde vi tit en karl, når der skulle graves skaller, men så kom besættelsen af Danmark den 9. april, og jeg skulle til at være voksen og gå til bal og lære at drikke en øl.

Jov, der var meget at lære. Men det er en helt anden historie.